

BẢNG TIN HÀNG THÁNG SỐ 106

HỘI ÁI HỮU BIÊN HOÀ

A 501(c) (3) Non-Profit Organization Tax ID: 20-0094475

10731 Triola Lane. Houston, Texas 77072

Điện Thoại: 713-922-5638 ** Email: datlam1951@yahoo.com

Web Site: www.hoiaihoubienhoa.org

PHÁT HÀNH NGÀY 01 THÁNG 10 NĂM 2012, TẠI HOUSTON, TEXAS

HỘI ÁI HỮU BIÊN HOÀ

Ban Chấp Hành 2010-2013

Ban Cố Vấn

Ông Lê Văn Năm
(quá vãng)

Ông Lê Văn Trưởng

Ban Điều Hành

Hội Trưởng

Ông Lâm Sĩ Đát

Phó Hội Trưởng Nội Vụ

Ông Ngô Khương An

Phó Hội Trưởng Ngoại Vụ

Ông Kevin Đức Nguyễn

Thư Ký

Cô Đỗ Thị Minh Tâm

Thủ Quỹ

Cậu Bùi Anh Tuấn

T/B Lễ Vía Đức Ông

Trần Thượng Xuyên

Ông Ngô Khương An

(Kiêm nhiệm tạm thời)

T/B Đại Hội Tân Niên

Ông Nguyễn Văn Ngàn

Thông Tin và Liên Lạc

Cô Vân: 281- 261- 5844

Thư từ, chi phiếu xin ghi:

HỘI ÁI HỮU BIÊN HOÀ

10731 Triola Lane

Houston, Texas 77072

điện thoại: 713-922-5638

datlam1951@yahoo.com

Thư Ngỏ

Kính thưa Quý Đồng Hương và Thân Hữu,

Ngày 22 tháng 9 năm 2012, ở Hoa Kỳ, là ngày vào Thu. Thời tiết dần thay đổi với những làn gió mát, trời xanh trong màu nắng vàng ấm...khi đất trời vào mùa lễ hội.

Những tháng ngày tới đây, mọi người, mọi nơi sẽ bận rộn sửa soạn để đón mừng các ngày vui trọng đại. Riêng với Hội, hơn mười năm qua, mỗi năm Khí Tiêu Tuyệt, Hội đều tổ chức ngày Lễ Vía Đức Thượng Đẳng Thần Trần Thượng Xuyên, mà năm nay sẽ vào ngày Chủ Nhật 25 tháng 11 năm 2012, sau ngày Lễ Tạ Ơn (Thanksgiving).

Hội xin được ngỏ lời cảm tạ sự nhiệt tình đóng góp của Quý Đồng Hương và Thân Hữu gửi về cho ngày lễ. Ngoài ra, Quý Vị từ phương xa về tham dự xin vui lòng thông báo cho Ban Tổ Chức để tiện bề sắp xếp. Sinh hoạt kế tiếp đó là việc phát hành quyển Đặc San Xuân 2013 Quý Ty, mà hơn mấy tháng nay, Hội đã nhận rất nhiều bài thơ văn đóng góp. Nhìn chung, quyển đặc san rất là phong phú và hữu ích; đặc biệt, với những bài viết rất hay về nhân tài, lịch sử, văn hoá...tinh Biên Hoà.

Mọi hoạt động của Hội đều cần có ngân quỹ dồi dào để chuyển gửi thông tin liên lạc qua báo chí, hình ảnh, tổ chức lễ tiệc, quan hôn tương tế, những ngày hội ngộ đồng hương....

Trong hoàn cảnh kinh tế đình trệ hiện nay trên khắp Thế Giới, chúng tôi nhận thấy sinh hoạt của Hội cũng gặp khó khăn hơn những năm vừa qua. Xin Quý Vị tiếp tục yểm trợ tài lực, đắp xây bền vững Hội nhà.

Một tay chút ít lòng son

Ngàn tay hợp lại nên hòn Bửu Sơn

Trân trọng kính chào.

Danh Sách Quý Đồng Hương Và Thân Hữu Ủng Hộ

Quỹ Hội: Nguyễn An (MN) \$30, Nguyễn Ngọc Sơn (TX) \$20, Ngô Khương An (TX) \$100, Lê Thị Bông (TX) \$50, Nguyễn Thị Bạch Liêng (CA) \$50, Lê Văn (N.C.) \$50, Vũ Thị Thu (TX) \$50. **Đặc San 2013:** Lê Ngọc Sâm (VA) \$20, Nguyễn Thị Bạch Liêng (CA) \$30, **Lễ Vía Đức Ông:**

*Gia đình Bà Giã Bội (Việt Nam) một con heo quay *gia đình Lâm Sĩ Đát (TX) một con heo quay *Chợ Đồng Khánh (LA) 02 mâm đồ xào, 02 mâm chả giò *gia đình Từ Phước Hạnh (TX) chè và sương sa *Chợ Tân Bình (TX) 01 mâm ngũ quả, 02 thùng quýt, 30 cây chả lụa *gia đình Hà Diệu Minh (TX) nhan đèn, kim hoa, bông *gia đình Lâm Thông Huyền (CA) 01 thùng sản phẩm thủ công nghệ giúp gây quỹ.

Hội Ái Hữu Biên Hoà rất hân hạnh được giới thiệu đôi dòng thơ của đồng hương **Dương Quân và Hàn Thiên Lương**, mong được chia sẻ cùng Quý Vị. Bài thơ **Nhìn Chim Thiên Di**, với nỗi niềm thương nhớ về chôn xưa, tác giả để cảm xúc hồn thơ ngậm ngùi cho đời mình nơi viễn xứ, mà quê hương thì mù mịt lối về. Trời đã vào Thu, bài **Thu Cảm**, tác giả bày tỏ tâm trạng và ý nghĩ, khi đất trời chuyển mình đổi thay thời tiết, về thân phận “*Như chiếc lá xanh rồi chợt úa*” thật là mơ hồ, bấp bênh. Hội chân thành cảm tạ nhị vị tác giả. Kính mời Quý Vị

Nhìn Chim Thiên Di

*Nhìn đàn chim thiên di
Tránh xa miền tuyết lạnh
Vài con lữ lạc bầy
Tiếng kêu buồn thê thiết.*

*Quê ta giờ giặc chiếm
Cam chịu sống xa xôi
Qua tháng ngày nướng nấu
Lòng thương nhớ bên trời...*

*Mẹ già ta ngóng đợi
Vò vò nỗi mong chờ
Qua ngày mẹ mòn mỏi
Tàn hơi... đã là đời.*

*Lòng ta buồn vời vợi
Nhìn đàn chim thiên di
Nhớ quê nhà biệt biệt
Mờ mịt ngõ đi về!*

*Chim trời tìm nắng ấm
Đồi đồi cánh chim bay
Trọn cõi lòng khoắc khoải
Mơ ước buổi trùng lai.*

*Biết bao giờ hội ngộ
Trên bờ xanh sông quê
Trong vườn nhà rợp bóng
Lệ tương phùng ướt mi.*

*Chim trời bay mỗi cánh
Người lạc bước bơ vơ
Đón đau hồn di trú
Cố hương mãi mịt mờ!*

Hàn Thiên Lương

Thu Cảm

*Hình như trời đất chớm Thu sang
Đã thấy xôn xao những lá vàng
Đã thấy mây xa chìm xuống thấp
Bên thêm, nụ cúc nắng mơn man*

*Có lẽ là Thu đang đến đây
Cho sương khói ủ mộng thêm đầy
Có con én muôn chao ngoài ngõ
Mang hết Hạ tàn theo cánh bay.*

*Có chi nhưng nhớ rất đều hiu
Nhè nhẹ vương trong sắc nắng chiều
Hồn của muôn loài hoa cỏ mục
Đợi hoàng hôn tắt, bóng trắng treo.*

*Có gì ray rức nẻo thu tâm
Những hẹn thề xưa, mộng ước thắm
Từng mảnh đời trôi vào dĩ vãng
Chuyến tàu dang dở bóng xa xăm.*

*Có chi hư ảo thế gian này
Dư vị ngọt bùi lẫn đắng cay
Như kiếp lá xanh rồi chợt úa
Như người chệnh choáng một cơn say.*

*Ai có vui gì nghênh đón Thu
Thời gian không hẹn bước giang hồ
Thu tàn, đợi tiết Xuân xanh lại
Riêng mảnh tình phai vẫn xác xơ.*

Dương Quân

TÌM VỀ LƯƠNG VĂN LỰU

Lương Văn Tân

Vốn mang nặng tình nghĩa với quê hương xứ sở nơi mà tôi được vinh hạnh làm người con xứ Bưởi, Biên Hoà, tôi, một cậu sinh viên đại học văn khoa, đã sớm biết dần thân vào con đường nghiên cứu và biên khảo. Từ đó, niềm đam mê đã thôi thúc tôi học hỏi, tìm tòi lịch sử về vùng đất địa linh nhân kiệt này.

Được duyên may, tôi có dịp hiểu thêm về nhân sĩ Lương Văn Lựu - một nhà văn nổi tiếng, mà bộ sách Biên Hoà Sử Lược Toàn Biên của Ông là một bộ sử yếu toàn vẹn nhất của xứ Bưởi thân thương - qua buổi gặp gỡ cùng người con của Ông. Vì cứ ngỡ là Cô ấy đang ở địa chỉ cũ của Ông, cầm quyển sách trên tay, tôi nôn nao tìm đến căn nhà có địa chỉ trên đường Nguyễn Hữu Cảnh (Xóm Cây Chàm xưa). Đến nơi, đứng trước căn nhà nhỏ, lọt thỏm bên những cửa hàng lớn, đã gài kín song cửa, tôi ghé mắt nhìn vào bên trong qua những khe hở của cánh cửa sắt: cảnh tượng hoang vu, căn nhà ọp ẹp, dường như không có người ở, trên bàn thờ cũ kỹ là di ảnh Lương Văn Lựu, tiêu điều hương khói. Hỏi thăm người xung quanh mới biết, ông Lựu đã mất ngót hơn chục năm nay, người con gái út sống với ông cũng đã qua đời. Theo sự chỉ dẫn, tôi ngược lên độ năm mươi thước ra hướng cầu Hóa An để gặp người con gái đầu lòng của nhà văn.

Đến đây, tôi được Cô cho xem hình ảnh, bút tích... tôi không cầm lòng được, dòng cảm xúc trong tôi luôn dâng trào khi lần giờ từng trang lưu niệm do chính trưởng nữ của Ông lưu giữ. Từng hình ảnh, từng bài báo đã cũ kỹ được Cô tỉ mỉ cất xén và dán vào tập sổ lưu niệm, như trân quý cả một đời sự nghiệp văn chương của thân phụ mình. Tôi được dịp xem qua tủ sách đồ sộ của Ông, tuy đã thất lạc nhiều, nhưng vẫn còn khá đủ sách quý. Từ sách tiếng Anh, tiếng Pháp, tiếng Hán cho đến tiếng Quốc Ngữ đều được xếp đặt có nơi chỗ, nhắc nhở công trình biên soạn, tham khảo... cho bộ sách Biên Hoà Sử Lược Toàn Biên.

Được lần giờ những trang album gia đình của nhà văn, những tấm ảnh đen trắng về hình ảnh đời thường cũng như lúc là công chức của Ông, tất cả khắc họa nên chân dung một con người với tâm huyết hết lòng phục vụ cho lịch sử quê nhà, tỉnh Biên Hoà.

Cảm thấy đau lòng hơn, khi tôi được tận mắt nhìn những hình ảnh lúc ông lâm chung; dường như tấm thân cao ráo mảnh dẻ ấy chỉ còn da bọc xương nơi giường bệnh; thân thể ông gầy gò trong lớp vải liệm phủ kín tấm thân của một nhà văn lớn. Hình ảnh đoàn xe tang với hàng người kéo dài không ngớt tiễn ông về lòng đất mẹ nơi Miếu Bình Thiên, sao không khỏi nao lòng.

Nhưng bức ảnh, làm tôi xót xa và nhớ mãi khôn nguôi, là bức ảnh chụp ông trong bộ áo dài khăn đóng đen, mắt đã mù loà, tay đã bi teo cơ, ngồi ở góc một chiếc ghế đá. Nét mặt ông lúc đó khắc khoải bao nỗi đau tột cùng của một nhà văn khi không còn được đọc và không còn được viết. Có lẽ những ngày tháng cuối đời của Ông là một chuỗi thời gian đau buồn nhất, khi Ông đang từng giây phút chuẩn bị đón nhận sự ra đi. Từ giả cõi trần đầy hệ lụy này, biết đâu đó sẽ là một con đường thoát ly cho ông. Đau thương thay! Một bậc hiền tài cuối đời thiếu thốn sự chữa trị kịp thời, lâm vào cảnh khốn khổ, khi quê hương bị thống trị dưới chế độ Cộng Sản bạo tàn. Âu cũng là phần số!

Những gì mà Ông để lại cho đời vẫn còn luôn mãi ở lại, dù qua sau cuộc bể dâu, bộ sách Biên Hoà Sử Lược Toàn Biên vẫn là khuôn vàng thước ngọc văn hoá Biên Hoà, mà con cháu Ông đã trích dẫn, biên khảo...

THÔNG BÁO

Ban Lễ Vía Đức Thượng Đẳng Thần Trần Thượng Xuyên trân trọng thông báo cùng quý đồng hương và thân hữu Lễ Vía Đức Ông năm nay sẽ được tổ chức vào ngày:

Chủ Nhật, 25 tháng 11 năm 2012, từ 11 giờ sáng cho đến 04 giờ chiều, tại Chùa Ông Bồn, 10600 Turtlewood Court. Houston, Texas 77072. (Khu vực nhà hàng Kim Son-Bellaire và Thương Xá Linh Qui. Trên đường Bellaire queo vào Tuttlewood chạy thẳng cuối đường sẽ gặp Chùa Ông Bồn.)

Chúng tôi xin được loan tin sớm hầu Quý Vị có dịp sắp xếp công việc để về tham dự buổi lễ năm nay thật đông đảo, cũng như ghi danh đóng góp, phụ giúp trang trí, ẩm thực...

Muốn biết thêm chi tiết qua thư từ xin liên lạc về địa chỉ Hội hoặc điện thoại số 713-922-5638 của Ông Hội Trưởng Lâm Sĩ Đắt hay Cô Giã Lê Vân: 281-261-5844.

Phân Ưu

Được tin buồn Thân Mẫu của đồng hương Ngô Long là Cụ Bà Nguyễn Thị Tư đã từ trần vào ngày 14 tháng 7 năm 2012 (nhằm ngày 26 tháng 5, năm Nhâm Thìn), tại Virginia, USA. Hưởng thượng thọ 90 tuổi.

Hội Ái Hữu Biên Hoà xin thành kính chia buồn cùng đồng hương Ngô Long và cùng toàn thể tang quyến. Nguyên xin hương linh Cụ Bà Nguyễn Thị Tư sớm được tiêu điều nơi Miền Cự Lạc.

THÔNG BÁO

Hội Ái Hữu Biên Hoà trân trọng thông báo cùng quý đồng hương và thân hữu về Ngày Phục Vụ Y Tế Cộng Đồng được tổ chức bởi Hội Y Tá Điều Dưỡng với sự tham gia của Hội Bác Sĩ ở Houston; bảo trợ cho chương trình gồm Nhà Thương Memorial Hermann Southwest, The Asian Cancer Council at The American Cancer Society, The Asian American Health Coalition, HOPE Clinic, The Cancer Prevention & Research Institute of Texas, Hội Ái Hữu Biên Hoà, Texas, Boat People SOS, Tư Nhân, Cơ Quan Thân Hữu...

Chủ Nhật, ngày 14 tháng 10 năm 2012, từ 9:00 sáng – 1:00 trưa, tại Memorial Hermann Medical Plaza II
7737 Southwest Freeway. Houston, TX 77074.

Hướng dẫn, khám bệnh và cung cấp y liệu tổng quát miễn phí:

- Bệnh ung thư như: ung thư Gan, Vú, Ruột Già, Phổi - Khám vú và chỉ dẫn cách khám vú cho phụ nữ, chụp hình Mammogram - Tham khảo với Bác Sĩ, Y Sĩ và Dược Sĩ - Đo Huyết Áp, đo Lượng Đường Cholesterol - Sàng lọc Viêm Gan B - Khám Tai và cấp Máy Trợ Tai để nghe cho rõ - Khám Xương để tìm kiếm bệnh Ổng Xương - Chích ngừa Cúm - Khám Mắt & Răng - Cai Thuốc Lá

Nếu Quý Vị nào muốn đo Lượng Đường cùng Cholesterol, xin nhịn ăn uống sau 10 giờ tối của nửa đêm hôm trước, để khi thử nghiệm kết quả được chính xác.

Rút thăm lấy quà, và còn nhiều chương trình khác nữa!

Nếu có điều thắc mắc xin liên lạc: **Tiền Sĩ kiêm Y Sĩ Hồ Tường Vi***, điện thoại **281-890-0909**

* Tiền Sĩ kiêm Y Sĩ Hồ Tường Vi, đồng hương Biên Hoà và cũng là cựu học sinh trường Trung Học Công Lập Ngô Quyền, Khoá 10 năm 1965-1972. Cô định cư tại Hoa Kỳ từ năm 1975, sinh hoạt ở vài tiểu bang khác trước khi lập nghiệp tại thành phố Houston, tiểu bang Texas, Hoa Kỳ. Hiện nay, Cô là Giảng Sư Trường Texas Woman's University và hành nghề y sĩ theo thời khoá biểu ấn định. Cô còn là Hội Trưởng Hội Y Tá Điều Dưỡng thuộc tiểu bang Texas cũng như tổng hội liên bang Hoa Kỳ.

Với tinh thần dân thân phục vụ cộng đồng, bao năm qua, Cô có dịp tổ chức những ngày y tế hướng dẫn, khám bệnh và cung cấp y liệu tổng quát miễn phí tại nhiều nơi, nhất là thành phố Houston, đặc biệt cho Cộng Đồng Việt Nam. Ngoài ra Cô là Cố Vấn Y Tế về ung thư cho cho những chương trình ung thư và các đồng hương bị ung thư tại Hoa Kỳ.

BÚT KÝ VỀ MỘT CHUYẾN ĐI (Phần 3, Hết)
TẢN MẠN QUANH CHUYẾN ĐI HỘI NGỘ BIÊN HOÀ, HONOLULU, HAWAII 2012 - “HOA BƯỞI VƯỢT THÁI BÌNH DƯƠNG I” VÀ CALIFORNIA VÀO THÁNG SÁU, 2012.
Bảo Châu (Milan, Italy)

THỨ NĂM 14 THÁNG 6 NĂM 2012

Kết thúc chuyến đi Hội Ngộ Biên Hoà Honolulu, Hawaii – Theo chân Hội Trưởng trở lại California thăm viếng đồng hương tại Orange County, Fresno, San Jose.

Sáng ngày 14 tháng 6 năm 2012, một số anh chị có chuyến bay vào buổi sáng và trưa đã được đồng hương Lưu Thiên và Hội Trưởng Lâm Sĩ Đất lần lượt đưa ra phi trường. Riêng ba gia đình: Anh chị Trần Văn Nguyên & Thê Hồng, Lô Phát & Mỹ và gia đình ba thế hệ của anh chị Nguyễn Văn Đông & Nguyễn Nhung có chuyến bay trễ nhất vào tối khuya cùng ngày, nên chúng tôi có thì giờ đi Chợ Trời Trái Cây trong khu International Market Place hay đi phố mua sắm thêm quà cáp. Sau đó, khoảng 5 giờ chiều trong ngày thì đồng hương Lưu Thiên đến đón tất cả về nhà, tiếp đãi một bữa cơm chiều “Bún Bì” ăn chung nhau trước khi chia tay. Bữa ăn Bún Bì tại nhà anh chị Lưu Thiên, tuy không còn đông đủ đồng hương trong đoàn Biên Hoà, nhưng với sự ân cần, thân thiện của gia chủ, bữa ăn chiều ngày cuối này thật ấm cúng, vui vẻ và ngon miệng! Sau đó anh chị Nguyên & Hồng từ giả để ra phi trường trước, vì có chuyến bay sớm hơn chúng tôi.

Trong lúc còn ở nhà anh chị Lưu Thiên, bé gái cháu Ngoại 5 tuổi của anh chị Lưu Thiên rất dễ thương, với khuôn mặt thật điệu nhiên, đã thân thiện biểu diễn tài múa bụng với những chiếc vòng bằng cách để nhiều chiếc vòng có bề rộng to gấp 5 lần vòng eo của cháu và biểu diễn lắc những chiếc vòng quanh bụng rất khéo léo. Với sự tự tin, cháu giữ được những chiếc vòng với thời gian khá lâu, đối với tuổi bé bỏng của cháu mà những chiếc vòng vẫn đều đặn quay, đi lên đi xuống, không rớt thì thật là tài tình, khiến ai nấy đều vỗ tay khen ngợi! Có lẽ cháu được mang dòng máu lưu truyền từ ngàn năm qua, của một xứ sở đã có có truyền thống văn hoá đẹp nổi tiếng, đặc biệt với các vũ điệu đầy tính nghệ thuật của xứ Lào hiền hoà, một dân tộc mộ đạo Phật. Người con rể của anh chị đã chấp tay cung kính trước ngực và cuối đầu chào từ giả lúc tiễn khách, khiến mọi người trong chúng tôi, cũng đều chấp tay đáp lễ lại như một người Phật Tử thuần thành chào nhau!

Chủ khách còn luyến lưu, khi chúng tôi nói lời cảm ơn về chân tình của gia đình anh chị đã lo chu đáo cho đoàn Biên Hoà trong những ngày hội ngộ và du ngoạn vừa qua tại quần đảo Hawaii! Sau đó anh Lưu Thiên cùng ông Hội Trưởng đã lái xe đưa tất cả chúng tôi ra phi trường để đáp chuyến bay khuya, trở về lại trú quán của mình.

Do hữu duyên, nên một nhóm nhỏ gồm hội trưởng Đất, anh Phát, tôi và gia đình 6 người của anh chị Đông & Nhung cùng đi chung chuyến bay đến phi trường John Wayne, và từ đó chúng tôi chia tay nhau. Gia đình anh chị Đông & Nhung còn phải chuyển tiếp một lần máy bay nữa, để về lại Houston, Texas. Nhân đây, tôi xin có lời khen ngợi đến 2 cháu Nội của anh chị là William-Huy 11 tuổi và Richard-Hoàng 6 tuổi và bố mẹ của hai cháu, đã khéo léo giáo dục, nên hai cháu bé thật là ngoan ngoãn và lễ phép, trong suốt chuyến du hành chung với người cao niên không có sự phiền phức nào, mặc dù hai cháu còn bé, mà lúc nào cũng OK.

THỨ SÁU 15 THÁNG 6 NĂM 2012

Sau gần 6 giờ bay băng ngang qua đại dương trong đêm, với đôi lúc chập chờn thức ngủ, đến khi máy bay đáp xuống phi trường John Wayne, thời tiết của buổi sáng sớm hơi se lạnh một chút, tôi vội khoác áo len mỏng lên người và bước ra khỏi lòng máy bay. Hành lý mỗi người vốn vẹn với chiếc vali nhỏ mang theo tay, chúng tôi ra trước nên dừng lại chờ để nói lời chia tay với anh chị Đông & Nhung cùng con trai và dâu là Đông Nghi & Phượng và hai cháu nội của anh chị là William - Richard. Trong niềm lưu luyến, chúng tôi hẹn nhau là sẽ còn gặp lại trong những chuyến đi sắp tới với lời chúc mọi người được bình an, dồi dào sức khoẻ!

Ba người chúng tôi lấy thang máy đi xuống phía dưới tầng trệt, trong lúc ông Hội Trưởng Đất lo làm thủ tục thuê mướn một chiếc xe có 5 chỗ ngồi cho một hành trình mới ngay trong cùng ngày. Lợi dụng khoảng khắc ngắn ngủi này, chúng tôi nhanh chân đi về phía có dựng tượng đài của tài tử John Wayne, để chụp vài bức ảnh lưu niệm cho một lần đi qua chốn này! Trước đó một phút, tôi nào có biết rằng sẽ đến địa điểm có tượng đài của John Wayne, tài tử điện ảnh lừng danh trong những thập niên trước và là thân tượng của nhiều người xem phim cao bồi Mỹ!

Thời đó, bao giờ ông cũng đóng vai anh hùng, hành động nghĩa hiệp đến nỗi vai tuồng đã ăn sâu, thâm nhập vào ông, đến lúc cuối đời ông mất vì căn bệnh tiểu đường và ông đã có tâm niệm hiến dâng phần lớn tài sản của mình cho công cuộc nghiên cứu tìm tòi cho căn bệnh này. Thật đáng ca ngợi nghĩa cử cao đẹp này của ông!

Sau khi mướn xe xong, thì chúng tôi đi ngay đến điểm hẹn để cùng ăn sáng với hai anh Đỗ Cao Tuy và Võ Hà Quý. Rồi sau đó theo lịch trình, đầu tiên chúng tôi 5 người đến thăm gia đình cựu đại tá Đỗ Cao Thanh (bào đệ của cố đại tướng Đỗ Cao Trí, Tư Lệnh Vùng 3 Chiến Thuật). Anh Đỗ Cao Tuy là chỗ “tình thân gia đình” với anh Sáu Đỗ Cao Thanh, nên đã xin được dành quyền tặng quà; mà anh đã chuẩn bị sắm sửa lúc còn ở Honolulu, Hawaii! Mọi người cùng nhau ôn nhắc lại chuyện trước sau của thế kỷ vừa qua, lúc còn sống trên quê hương, với nhiều vui buồn xen lẫn! Trong lúc vui câu chuyện, tôi nhắc lại là có một đứa em trai út đã được sanh ra tại Báo Sanh Viện Thanh Song, do chị Sáu làm giám đốc, nằm trên đường Trịnh Hoài Đức, đối diện với nhà thương Phạm Hữu Chí thời trước 75. Chị hỏi thăm mẹ và em trai của chúng tôi, bây giờ cậu em này đã được 44 tuổi, sống với vợ và một con trai tại Milan, Italy. Riêng Mẹ chúng tôi cũng đã sống tại Milan, Ý Quốc trên 24 năm. Vào năm 2008, Mẹ tôi muốn về thăm lại các con cháu còn ở Việt Nam, chẳng may

bị bệnh và qua đời vào mùa Vu Lan năm đó! Phải chi Mẹ còn sống, tôi sẽ kể lại Mẹ nghe, về lần gặp gỡ này với anh chị Sáu bảo sanh viện Thanh Song, thì chắc là Mẹ vui và cảm động lắm!

Khi biết phái đoàn nhỏ 5 người của chúng tôi sẽ lên đường đi đến Bakersfield để lấy vali mà anh Phát và tôi còn gởi lại đó, trước khi đi Fresno thăm cô Tư Thạnh, chủ nhân quán Tuyết Hồng khi xưa, thì chị Sáu đã ân cần ra vườn nhà, hái tặng một túi thật nhiều trái Chanh Ngọt (đây là lần đầu tiên tôi được ăn thử loại chanh này) hình dáng trái chanh to, chẳng khác gì loại chanh Âu Mỹ, có màu xanh lúc trái còn sống và màu vàng nhạt tươi lúc chín, nhưng bỏ ra ăn thì ngọt thanh và thật thơm! Chị Sáu ân cần mang rửa sạch từng trái, bỏ vào túi, kèm thêm một xấp khăn giấy và một con dao nylon, căn dặn trên đường du hành, cắt ra dùng để tránh khát nước, nhất là giúp cho bác tài hội trường Lâm Sĩ Đắt được tỉnh thức, chống buồn ngủ, vì đường xa và thời tiết nóng như thiêu đốt trên con đường thiên lý băng qua nhiều nơi! Trước khi chia tay, chúng tôi chụp vài tấm hình chung với anh chị Sáu Đỗ Cao Thanh và không quên chúc anh chị luôn vui khỏe, giữ gìn sức khoẻ mong sớm có dịp gặp lại. Trước khi khởi hành, tôi được đề cử làm “hoà đầu quân” thay vì nấu (có bếp núc nhà cửa đâu mà nấu!) thì tôi đi chợ Việt Nam mua bánh mì nhân thịt, nước uống và trái cây mang theo xe; làm bữa ăn “dã chiến” cho phái đoàn 5 người! Sau khi kiểm điểm lại đầy đủ nhân số, thì trực chỉ lên đường đi Bakersfield.

Hai tuần lễ trước, lúc được cháu D. con rể của chị bạn đưa rước chúng tôi đi và về trên tuyến đường Santa Ana - Bakersfield, tôi có hỏi thì được cháu D. cho biết là chỉ mất trên dưới khoảng 2 giờ 30 phút cho mỗi chuyến đi. Nhưng do không quen đi đường núi, nên xe chúng tôi chạy lạc đường không hay, một phần vì chỉ có một tài xế duy nhất (là bác tài hội trường đã mệt nhoài sau nhiều ngày cày cấy đủ mọi việc lớn bé); và cũng bởi vì sơ ý; trong lúc làm thủ tục mượn xe, đã không ghi tên hai tài xế, để luân phiên nhau lái cho đỡ mệt và tránh buồn ngủ! (bởi cái nắng cháy da nơi miền đất giàu có nhiều quặng mỏ xăng dầu và dân chúng nơi đây tha hồ tận hưởng xe lớn, bởi vì Bakersfield là nơi có giá xăng dầu rẻ nhất nước Mỹ!). Lúc đoàn chúng tôi đến nơi thì trời đã về chiều, nhà chị bạn lại rộng rãi, nên việc lo chỗ ngủ cho 5 người chúng tôi không khó khăn gì cả! Trong lúc chúng tôi lo tắm mát, thì chị bạn đã chu đáo dọn sẵn món “Bún Măng Vịt” ngon miệng cho mọi người! Đây là món nổi danh ngon tuyệt của Tây Đô một thuở vàng son năm xưa, lại được chính tay của người “bến Ninh Kiều” biến chế thì ngon không chê vào đâu được! Bạn tôi lại điệu nghệ, biết chúng tôi đã quen ghiền cũ Café tối, sau bữa ăn chiều, nên đã pha chế theo lối Italy thật ngon, khiến chúng tôi thật hạnh phúc như đang ở tại nhà mình! Một buổi tối qua nhanh, trong khi 4 người chúng tôi kể thì check mail, người thu dọn hành lý, tôi và chị Ân thì ngồi tâm sự, kể cho nhau nghe đoạn đường đã qua kể từ sau ngày “tan hàng rã ngũ”, câu chuyện dài của 37 năm xưa, đã được tóm gọn đến một giờ sáng ngày hôm sau! Trong khi hội trường Đắt đã đi ngủ sớm để ngày mai tiếp tục ngồi vào tay lái lên đường đi Fresno, California.

THỨ BẢY 16 THÁNG 6 NĂM 2012

Sáng ngày thứ Bảy, đến giờ từ giả để lên đường đi Fresno, mặc dù đã lo điếm tâm xong, bạn tôi vẫn chu đáo, nào là nước uống theo đường và quà cáp đủ thứ linh tinh, gói ghém cả tấm chân tình, tôi phải lén để lại bớt một ít khăn choàng bằng len ấm, vì vali tôi đã chật kín chỉ chực chờ bung khoá ra! Bởi vì bạn lo cho tôi bị lạnh ở xứ sở mà mùa Đông luôn dưới không độ! Lúc mọi người lên xe, bạn tôi đã khóc và vội lẩn vào nhà để tránh nhìn lúc xe lăn bánh xa rời Bakersfield, nơi tôi và bạn đã có được mấy ngày vui vẻ hội ngộ, mà giờ phút đó phải xa rời, bỏ lại người bạn chân thành, đã xa cách nhau suýt soát trên 40 mươi năm! Trong buổi xế chiều của cuộc đời này, mấy ai biết trước được là liệu còn có cơ duyên để gặp lại nhau không?! Trên đường đi, chúng tôi ghé đỗ đầy bình xăng vì nơi đây giá xăng rẻ nhất nước Mỹ! Xong lại tiếp tục lên đường, trước khi đến Fresno, chúng tôi đã dừng lại ăn trưa trong một tiệm chuyên bán món ăn Mễ, thức ăn cay của người Mễ lại thích hợp khẩu vị của người Việt mình! Ai thích gì ăn nấy! Anh Quý đã order thêm một mâm 10 Taco ...vỏ bằng bánh tráng dòn, được làm từ hạt bắp, nhân là thịt bò băm, lẹgume và cheese ăn rất ngon! Sau khi ăn xong thì chúng tôi tìm nhà đến thăm bác Huỳnh Thị Thạnh (chủ nhân quán Tuyết Hồng thời trước 75, nằm trên đường Hàm Nghi). Tôi cũng không hiểu tại sao gọi là quán, trong khi nơi này có vị thế đẹp, nếu nhớ không lầm thì mặt sau de ra bờ sông mát mẻ thơ mộng! Diện tích cũng không phải nhỏ và thực đơn lại dồi dào, ngon, danh tiếng hơn nhiều nhà hàng khác! Nhất là món xôi chiên phồng ăn với gà nướng ngon tuyệt! Khi chúng tôi đến thăm bác Thạnh thì đã có mặt người em traicủa bác là cựu đại tá không quân Huỳnh Công Chức (phu quân của giáo sư Bùi Ngọc Lan dạy ở trường trung học Ngô Quyền) và vài người thân. Theo thời gian, vận nước nổi trôi, nay bác Thạnh cũng đã cao niên, hiện bác sống yên lành bên sự chăm sóc chu đáo của ái nữ là chị Tuyết Hồng. Chị đã xin nghỉ hưu sớm, để tiện bề chăm sóc mẹ già. Trong khi ông hội trường Đắt vẫn an sức khoẻ và hầu chuyện cùng Bác, anh Phát và anh Quý cũng đang hàn huyên tâm tình với bác Chức; ngồi tiếp chuyện cùng tôi, chị Tuyết Hồng đã chia sẻ kinh nghiệm và hiểu biết về cách săn sóc người cao niên vì tôi cũng có thân thuộc ở vào tuổi của mẹ chị!

Tôi có nhắc lại để cảm ơn bác Thạnh, nguyên là sau năm 1975 vào thời điểm khốn khổ; ai cưới hỏi cũng chỉ dám tổ chức đơn sơ trong vòng thân tộc hai bên cô dâu chú rể mà thôi! Nếu có đãi đằng thì cũng không nhà hàng nào dám nhận tiệc và cô dâu chú rể thì bị “dòm ngó”, lại còn sợ nhà nước Cộng Sản phạt đóng thuế Ngu (!). Chúng tôi làm đám cưới cuối năm 76, nên cũng không ra khỏi khó khăn đó! Chừng đến gặp phu quân của bác Thạnh, mà ông Xã tôi quen biết thì ông nói một câu chân tình rằng: “Tuồng ai xa lạ, dè đâu lại là chỗ bạn bè, thôi thì cứ nhận làm, tới đâu hay tới đó!” Là một doanh gia nổi tiếng, mà trong thời buổi có thể nói là “hoạ tai” giáng xuống không biết lúc nào, bất kỳ một lý do nhỏ nhặt nào! Vậy mà dám đặt “tình cảm” lên trên hết thì thật là người đáng trân trọng! Mãi cho đến nay, 37 năm sau chúng tôi mới có cơ hội để cảm ơn chân tình đó! Chúng tôi lưu luyến chia tay với gia đình bác Thạnh và cựu đại tá Chức, vì còn phải đi San Jose, California thăm viếng đồng hương vài nơi khác trước khi trời tối. Vì bác Thạnh già yếu, nên khó khăn đi đứng

Trước đó, khi còn đang trên đường đi, thì đồng hương Trang Liệt Tường (thân sinh của Trang Tấn Hưng, Hội Trưởng hội cúng tế Đức Ông ở San Jose, có liên lạc để biết xem đoàn đã đi đến đâu, vì anh, là thân quyến của anh Phát, đã chờ từ sáng. Khi đến nơi thì anh đã bận đi công việc, Trang Tấn Hưng đưa chúng tôi về nhà thăm thân mẫu của Hưng (là chị con nhà Bác của chúng tôi). Hưng và hội trưởng Đất là bạn với nhau, nên câu chuyện thăm hỏi rần rang. Sau đó, Hưng đưa đoàn đi thăm bà Hai Vinh (dâu của bà Mười Đức Thành Hưng) chủ nhân tiệm bánh Hồng Vân ở San Jose. Tuy đã trọng tuổi, song bà Hai Vinh rất hoạt bát, vui vẻ, thân thiện đem đãi chúng tôi những chiếc bánh Kem vừa mới ra lò chờ đưa đến tiệm. Chúng tôi thưởng thức những chiếc bánh kem ngon tuyệt, từ tay con dân Biên Hoà, ngon hơn cả những tay thợ lành nghề chính gốc ở Âu Châu! Nửa giờ sau, Bà đưa chúng tôi đi thăm tiệm bánh do con trai và dâu kinh doanh.

Đến thăm Kowloon Auto, đại lý bán xe hơi của gia đình đồng hương Trang Tấn Hưng và cơ sở buôn bán của gia đình bà Hai Vinh, thấy sự phấn đấu chen vai vượt tiến cùng dân bản địa, thật sự chúng tôi rất mừng cho người con dân xứ Bưởi, Biên Hoà, đi ra xứ người ăn ra làm nên, vẻ vang không thua gì người bản xứ!

Tiếp tục chương trình viếng thăm đồng hương do ông hội trưởng phát hoạ, Hưng đưa chúng tôi đến thăm bà cựu dân biểu Nguyễn Thị Lý, đơn vị tỉnh Biên Hoà (chị Út Lý cảm động, ôm chầm chúng tôi sau trên 37 năm mới gặp lại). Chị mời chúng tôi ở lại chung vui bữa tiệc họp mặt tại nhà vợ chồng Hoàng và Ty (em trai và em dâu của chị Ba Hạnh Dương. Lại một sự tình cờ đầy cảm động, tôi lại lần ra thêm một tình thân thuộc, bởi Ty vợ của Hoàng lại là cháu gọi tôi bằng dì, bởi vì Ngọc Mai (mẹ của Ty) là vai em, con người chú ruột của tôi).

Để chúng tôi ở lại đây trò chuyện cùng bà con đồng hương, hội trưởng Đất một mình một ngựa sắt, đến thăm bác Trịnh Thị Tú (em dâu của bà Bảy Đắc, chủ nhân Quán Cháo Lòng Huỳnh Cửa, nổi tiếng ngon thời đó). Bác Tú hiện nay cao niên, thượng thọ, được chị Hồ Thị Nguyệt, (nhà thơ Hoàng Ánh Nguyệt từng cộng tác với Hội Ái Hữu Biên Hoà với những bài viết về các món ăn Đặc Sản Biên Hoà, thơ phổ nhạc...) chăm sóc. Vài tiếng đồng hồ sau đó thì hội trưởng Đất trở lại, cùng chúng tôi để thăm hỏi và chụp hình lưu niệm với bà con đồng hương và cựu dân biểu Nguyễn Thị Lý, và nói lời chia tay với bà con đồng hương và hy vọng ngày gặp lại!

Sau khi rời nơi đây, Hưng hướng dẫn đoàn đến thăm cựu thiếu tá Hoàng Long, trước 75 có nhà đối diện trường Dục Đức (phu nhân của anh Long là cô giáo Hoàng, thời trước dạy ở trường tiểu học Bửu Hoà sau đổi về dạy tại trường Nguyễn Du). Lúc nhỏ tôi học lớp nhì (lớp 4 ngày nay) tại trường Bửu Hoà với cô Dương Thị Thu Tâm, đôi lần cô Tâm bận việc, lớp chúng tôi được cô Hoàng dạy thế. “nhất tự vi Sư, bán tự vi Sư”. Ông cha ta đã dạy: một chữ cũng là thầy, nửa chữ cũng là thầy, cho nên chúng tôi gọi anh Long mà thừa cô Hoàng là bởi vì “Tôn sư trọng Đạo”! Cách nay 11 năm, tức năm 2001, gia đình tôi có qua San Jose thăm bà con một tháng hè, khi đó nhà anh Hoàng Long và cô Hoàng còn ở gần nhà anh chị Lâm Thông Huyền, chúng tôi có đến thăm cả hai, được anh Huyền và anh Hoàng Long dành cho một ân tình quá đẹp! Thết đãi chúng tôi hai bữa tiệc thịnh soạn với đồng đủ bà con. Vài ngày sau đó, anh Hoàng Long và cô Hoàng có đến Union City nơi chúng tôi tạm trú, để thăm và xem phong thủy cho ba gia đình các cháu của chúng tôi. (anh cũng là cao thủ trong môn phong thủy!). Cũng vì ân tình sâu đậm, cho nên tôi ngồi tâm tình cùng cô Hoàng, trong khi cánh đàn ông ngồi lai rai cùng anh Hoàng Long, vui câu chuyện đến quá 10 giờ đêm; do quá trễ, nên không kịp thì giờ đến thăm anh chị Lâm Thông Huyền, như đã dự định. Sau đó nhờ Hưng dẫn đường đi mượn phòng ngủ tại một hotel gần đó, họ lại giao cho phòng có hút thuốc, chúng tôi không nhận. Chúng tôi đồng ý là tìm hotel nào trên đường về cạnh xa lộ, để rút ngắn thời giờ cho ngày mai phải trở lại Orang County. Vì lẽ đó mà không có dịp đến thăm anh chị Lâm Thông Huyền, nên đành hẹn lại anh chị vào một dịp tới, mong anh chị thông cảm mà không trách cứ chúng tôi! Sáng sớm hôm sau, trong khi chúng tôi đã trên xa lộ, thì anh Trang Liệt Tường đã phone mời đoàn đi dùng điểm tâm sáng, chúng tôi trả lời là đã rời San Jose khá xa rồi, nhân đây có lời cáo lỗi với anh Trang Liệt Tường, mong anh thông cảm và miễn chấp, trong tương lai gần, nếu có dịp thì sẽ đến thăm anh và gia đình.

Trở lại lúc mượn phòng ngủ xong, thì do trải qua một ngày hành trình đường dài, với cái nóng gay gắt của mùa Hè, cộng thêm nhiều cuộc gặp gỡ, đã khiến cho 5 người trong đoàn hội ngộ Biên Hoà California, mệt nhoài; nên khi nhận phòng xong thì hội trưởng Đất và anh Võ Hà Quý đã “chào thua” nằm tại phòng nghỉ ngơi, không muốn ăn uống gì nữa! Còn lại 3 chúng tôi là anh Tuy, anh Phát và tôi băng qua bên kia đường, đối diện với khách sạn tìm ăn mấy cái bánh mì của tiệm bánh mì đặc biệt của dân Mỹ, vì mệt quá tôi cũng chẳng để ý nhớ tên bảng hiệu là gì, chỉ nghe anh Tuy nói là cho hai ông bà ăn bánh mì đặc biệt, ăn xong cũng đã gần nửa đêm, ba chúng tôi trở về hotel nghỉ ngơi!

CHỦ NHẬT 17 THÁNG 6 NĂM 2012: Trở lại quận Cam dự tiệc hội ngộ đồng môn Ngô Quyền

Sáng Chủ Nhật hội trưởng Đất đánh thức mọi người dậy sớm, sau khi dùng café nóng xong là lên đường ngay, hy vọng đi sớm sẽ tránh được nạn kẹt xe, không ngờ ở Mỹ hay Âu Châu gì cũng đều giống nhau, trên xa lộ vào hai ngày cuối tuần xe cộ thật đông và nạn kẹt cứng tại nhiều nơi. Trên đường xe chạy về quận Cam, bạn Huỳnh Hữu Phước gọi phone nhắc nhở buổi tiệc và hỏi thăm chừng là đoàn Biên Hoà đã tới đâu? Khi đến quận Cam, cũng gần 5 chiều, hội trưởng Đất hội trưởng Đất đưa bốn người chúng tôi đến nhà anh Quý để lấy xe và chúng tôi chia tay với hội trưởng Đất tại đây, vì ông có công việc phải lo cho xong để ngày mai 18 tháng 6 phải lên máy bay, về lại Houston, Texas). Chấm dứt đợt thăm viếng đồng hương Nam và Bắc California. Riêng phần chúng tôi có hẹn tham dự tiệc hội ngộ cùng thân hữu và đồng môn Ngô Quyền, nên lúc trên đường từ từ San Jose về lại quận Cam (Orang County), chúng tôi ước nhắm chừng là sẽ đến trước giờ hẹn, không ngờ lại đến trễ hơn một tiếng đồng hồ, một vài bạn hữu đã chờ tại nhà hàng quá lâu, lại kẹt công việc đành phải ra về. Chúng tôi còn lại bốn người. Anh Tuy liên lạc với cô Bùi Ngọc Lan

(cô là dì Út của anh Tuy) để được cô hướng dẫn tìm đến nhà hàng. Khi đến nơi thì cô đã có mặt cùng với các bạn học cùng khoá 7 Ngô Quyền là bạn Đỗ Kim Hạnh và gia đình bạn Huỳnh Hữu Phước, anh Trần Văn Biên (phu quân của bạn Phước) và hai cháu Đăng và An con của Phước. Trong chuyến đi này, chúng tôi không báo cho bạn bè biết; bởi nghĩ là đi cùng đoàn thì không có thì giờ riêng tư, cho nên nay hữu duyên gặp lại gia đình bạn Phước, cũng nằm ngoài tưởng nghĩ, thật là một bất ngờ vô cùng hạnh phúc, nhất là được thấy hai cháu Đăng và An! Đây là lần đầu tôi gặp con của bạn Phước và anh Biên (bởi vì tôi chia tay với mẹ của các cháu, khi ấy chưa lập gia đình, nay gặp nhau thì con của bạn đã thành nhân chi mỹ, đã có gia đình!) Gặp nhau lần đầu, nhưng hai cháu rất là thân thiện, líu lo kể rằng: thường được nghe Mẹ kể về đi Mỹ, nên tuy gặp lần đầu nhưng như là đã quen từ lâu! Tôi thật sự mừng cho vợ chồng bạn tôi, cả hai đã khéo léo giáo dục con cái, tập cho chúng biết gần gũi gia đình, biết quan tâm ngay cả đến bạn của Mẹ mình, mặc dù Đăng đã có một gia đình riêng. Tuổi trẻ Âu Mỹ ngày nay rất độc lập, chúng chỉ biết và liên hệ những gì thuộc riêng tư cá nhân bạn bè của chúng mà thôi, không quan tâm đến những gì không ràng buộc đến chúng! Buổi tiệc họp mặt thật đầm ấm, ba thế hệ ngồi lại chung vui, trò chuyện (cô Lan, học trò và con của học trò, một trường hợp không phải lúc nào muốn mà cũng có được!) Nhân đây, xin cảm ơn cô Bùi Ngọc Lan, gia đình Phước và Đỗ Kim Hạnh cho tôi một buổi chiều đầm ấm và hạnh phúc!

THỨ HAI 18 THÁNG 6 NĂM 2012 (Ngày nghỉ ngơi trọn vẹn). THỨ BA 19 THÁNG 6 NĂM 2012

Chúng tôi gồm cô Bùi Ngọc Lan, Tuy, Phát, Mỹ được vợ chồng Hồng & Cường đã từ ở Los Angeles lên đón chúng tôi trở ngược về thăm Hollywood, tới nơi thì đúng giờ trưa chúng tôi được mời dùng cơm chay tại một nhà hàng cơm chay nổi tiếng do ba anh em anh Lộc, anh Đức và vợ chồng cô Hồng & Cường khoản đãi (Anh Lộc, anh Đức là người gốc Biên Hoà là bạn với anh Phát và là anh em bạn dì với anh Đỗ Cao Tuy). Khoảng chừng 5 phút sau có anh Lê Văn Thành (con trai của bác Lê Văn Nhơn, xưa Bác là Hội Trưởng Hội Phụ Huynh Học Sinh Trường Ngô Quyền) đến chung vui, và có mặt hai vợ chồng cô con gái của Hồng & Cường. Bạn bè quen biết nhau từ thuở thiếu thời, ly tán tản mác khắp nơi, không ngờ lại được gặp nhau nơi đất khách quê người, cùng ngồi ăn chung, cùng nhắc lại bạn bè thuở xa xưa, cho nhau tin tức ai còn ai mất, trôi nổi nơi đâu, còn biết tin nhau là còn hy vọng gặp lại, thì đó cũng là một phước duyên! Tiệc tàn, chia tay nhau các anh chị ra về và tiếp tục đi làm thường nhật. Riêng chúng tôi, lại được anh Cường đưa đi viếng Hollywood.

NGÀY THỨ TƯ 20 THÁNG 6 NĂM 2012

Nhóm nhỏ gồm 4 người: hai chúng tôi, anh Quý và một chị bạn được anh Quý ghi tên đi tour 3 ngày bằng xe Bus (Tour Casino Tower - Grand Canyon). Riêng anh Đỗ Cao Tuy thì bận đi thăm bạn bè ở Hollywood. Đến Las Vegas, viếng những sòng bài, chụp hình kỷ niệm phổ xá, thắng cảnh trước những casino, dọc theo con đường Las Vegas; du khách ai không trầm trồ ngợi khen, dù biết nơi này, đã tạo bao niềm vui cũng như lấm đầu buồn cho những tay có máu cờ bạc! Giải trí ở Casino xong, thăm cảnh trí hùng vĩ ở Grand Canyon; và bận trở về Santa Ana, xe Tour còn đưa đi đến hãng làm Chocolat, xong ghé qua một Outlet lớn, bán đầy đủ nhãn hiệu của các nhà kiểu mẫu danh tiếng trên thế giới.

BA NGÀY CUỐI: 22 - 24 THÁNG 6 NĂM 2012: (tại Santa Ana).

Ba ngày chót tại Nam California, chúng tôi đã được anh Quý và chị Hiền đưa đi thăm một vài nơi và thưởng thức các món ăn của ngày xưa thân ái như phở, bánh cuốn, cháo lòng ...vv... Ngày cuối, chúng tôi vào ăn Bún Chả Hà Nội. Trong khi anh Quý và chị Hiền giới thiệu cái ngon của tiệm, thì tôi chợt nhận ra ca sĩ Khánh Hà (ái nữ của ca nhạc sĩ tài danh Lữ Liên vừa mới qua đời trong tháng trước). Cô đang ngồi bàn đối diện ngay trước mặt tôi, đang ăn cùng cô em và người bạn gái. Biết tôi đã nhận ra, cô trao tôi một nụ cười rất tươi, hai chúng tôi cùng gật đầu chào nhau, cô tiếp tục thong thả, nhỏ nhẹ ăn; trong khi tôi cũng ăn (không còn biết món Bún Chả Hà Nội ngon ra sao nữa?) song trong lòng đang muốn bữa ăn sớm chấm dứt để tôi đến bắt tay thần tượng của mình và cùng chụp với cô một tấm ảnh. Sau vài lời trao đổi, khi biết tôi đến từ Italy thì cô hỏi tôi: “*Đã có nghe cô hát cùng anh trai là ca sĩ Tuấn Ngọc bài “Time to say goodbye” trong một video mới nhất chưa?*” Tôi đáp rằng: “*Vì đã du hành gần một tháng nay, nên tôi không biết đã ra video đó!*”

Nay về lại Ý và đang ngồi viết bài này, thì tôi xin nhắc lời cùng Khánh Hà nếu hữu duyên đọc được (biết đâu được, bởi vì bảng tin của Hội nhà gởi đi, đã tăng lên gần 900 số hằng tháng!) là bài hát đó tôi đã nghe, nguyên tác tựa đề tiếng Ý là “*Con Te Partirò*” nhạc vừa lời Ý lẫn lời tiếng Anh, trong một video (mà tôi không có ý quảng cáo nơi đây!) Đó là bài hát kinh điển, nổi tiếng tại Italy, Mỹ cũng như trên thế giới của đại danh ca Andrea Bocelli, người ca sĩ Italy kiêu thị, với giọng Tenore độc đáo của anh, đã khả dĩ thay thế cho Pavarotti Luciano chuyên hát nhạc Opera (đã mất vài năm trước đây!) Và cũng vì lẽ bài hát đó là của một giọng Nam, nên Tuấn Ngọc hát và phát âm chuẩn hơn! Nhưng hát được như Khánh Hà thì thật “tuyệt” rồi! Chúc Khánh Hà luôn giữ giọng hát hay của mình để phục vụ cho đời trong âm nhạc!

Lúc từ tiệm ăn ra về, ông xã tôi tuy thông cảm, nhưng vẫn “trêu” tôi bằng câu nói: “*Cũng may là tôi chỉ mê nữ ca sĩ Khánh Hà!*” Tôi phân bua là hông phải một mình tôi, mà chị Nguyễn Nhung cũng thích giọng hát của Khánh Hà nữa! Chính chị đã tâm tình như vậy, khi gởi lại cho tôi tấm hình mà chị đã chỉnh sửa, cắt bỏ mấy cái chai tương ớt du thừa trên bàn ăn, trong bức ảnh tôi chụp với K.H cho ảnh được đẹp hơn! Đúng vậy phải không, chị Nguyễn.Nhung?!

CHIỀU NGÀY 26 THÁNG 6 NĂM 2012. TỪ GIẢ NAM CALIFORNIA

Anh Quý và chị bạn Hiền tiễn chúng tôi ở phi trường Los Angeles để trở về lại Ý Quốc sau gần một tháng xa nhà, tham dự ngày Hội Ngô Biên Hoà, du hành cùng đoàn Biên Hòa tại quần đảo Hawaii; và đã cùng ông Lâm Sĩ Đắt xuôi Nam ngược Bắc California thăm viếng đồng hương Biên Hoà. Xin cảm ơn tấm chân tình và sự tiếp đãi ân cần của tất cả đồng hương Biên Hoà và bạn hữu trên đất Mỹ, nhất là ông Lâm Sĩ Đắt đã hy sinh gánh chịu mọi việc; với ước mong được nối kết đồng hương Biên Hoà khắp nơi, gặp lại nhau, biết tin nhau và chia sẻ cho nhau những vui buồn trong khoảng đời còn lại! Xin chúc tất cả luôn được vui khoẻ, an bình và hạnh phúc. Mong sớm gặp lại trong lần hội ngộ tới. Thân kính.